

ศักยภาพของการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมใหม่แห่งอนาคตของไทยในการจับคู่เจรจาธุรกิจ
**POTENTIALITY OF COLLABORATION FOR
THAI NEW S-CURVE INDUSTRIES ON BUSINESS MATCHING**

วุฒิชชาติ สุนทรสมัย

Vuttichat Soonthonsmai

คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา บางแสน ชลบุรี

Faculty of Management and Tourism, Burapha university, Bangsean, ChonBuri

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษาคือ เพื่อศึกษาศักยภาพในการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมแห่งอนาคตในการเจรจาจับคู่ธุรกิจ และเปรียบเทียบศักยภาพในการเจรจาจับคู่ธุรกิจจำแนกตามอุตสาหกรรม ใช้การวิจัยเชิงสำรวจมุ่งศึกษาอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพในการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมแห่งอนาคตในการเจรจาจับคู่ธุรกิจเป็นการสำมะโนประชากร คือ กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมแห่งอนาคตของประเทศไทยที่ผ่านการเข้าร่วมการจับคู่เจรจาธุรกิจที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น จำนวน 17 กิจการ ใช้แบบสอบถามให้ผู้ประกอบการธุรกิจประเมินศักยภาพในการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมแห่งอนาคตของไทยเพื่อการจับคู่เจรจาธุรกิจ การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ความถี่ ร้อยละ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ผลการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจที่เข้าร่วมในการจับคู่เจรจาธุรกิจส่วนใหญ่มีศักยภาพด้านความสามารถการจัดการในการจับคู่ธุรกิจมากที่สุด ส่วนด้านที่มีศักยภาพในการเจรจาจับคู่ธุรกิจน้อยที่สุดคือ ด้านการสนับสนุนและการส่งเสริมด้านต่าง ๆ ของภาครัฐ ผู้ประกอบการประเภทอุตสาหกรรมพลังงานสะอาดมีศักยภาพด้านข้อมูลข่าวสารมากที่สุด และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ อุตสาหกรรมไบโอพลาสติกและอุตสาหกรรมอากาศยานมีศักยภาพด้านความสามารถการจัดการในการเจรจาจับคู่ธุรกิจมากที่สุด การวิจัยในอนาคตควรศึกษาความเป็นไปได้ในการทำงานร่วมกันในรูปแบบอื่นๆ และศึกษาผลการดำเนินงานเมื่อมีการทำงานร่วมกันเพื่อการเจรจาจับคู่ธุรกิจหรือรวมกลุ่มในรูปแบบต่าง ๆ ในระยะยาวด้วย

คำสำคัญ : การพัฒนาศักยภาพ, การรวมกลุ่ม, ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมใหม่แห่งอนาคต, การจับคู่ธุรกิจ

ABSTRACT

This survey research explored business owners' potentiality of collaboration on business matching in the New S-Curve Industry and compared their potentiality based upon types of industry. The 17 Thai small and medium business owners of future industries who have participated in the business matching activities held in Tokyo, Japan, were asked for their potentiality of collaboration on the following items related to business matching activities: information requirement for business matching, readiness and potentiality of the firm for business matching, the capability of management for business matching, Supports and promotion from government agents, and benefits from ASEAN collaboration. Descriptive statistics through percentage, mean, and standard deviation were computed. Means comparison were also conducted. The results indicated that business owners of the New S-Curve industry indicated their potentiality of collaboration on business matching on ranging from the highest to lowest scores as the capability of management for business matching, information requirement for business matching activities, readiness and potentiality of the firm for business matching activities, benefits from ASEAN collaboration, and supports and promotion from government agents, respectively. The business owners of health-care industry, bio-plastic industry, and aerospace industry rated their highest potentiality of collaboration on business matching in their capability of management for business matching activities. Future researches were recommended to investigate the feasibility study to develop such the business to business collaborations as partnership, corporation, and cluster-based collaboration. Business matching and the other types of business collaboration performances in the long-run should also be investigated as well.

Keywords : Potentiality Development, Business Matching, New S-Curve Industry, Thailand

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย วิเคราะห์ภาวะอุตสาหกรรมและแนวโน้มในอนาคตของอุตสาหกรรมไทยในช่วง พ.ศ.2555-2560 พบว่า แม้ว่าอุตสาหกรรมไทยมีแนวโน้มที่จะเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉลี่ยร้อยละ 7.8 ต่อปี แต่หากมองในระยะยาวจะพบว่า ช่วงทศวรรษหน้า พ.ศ.2561-2570 อุตสาหกรรมไทยมีแนวโน้มที่จะเติบโตต่อเนื่องโดยเฉลี่ยร้อยละ 7.8 ต่อปี (Industrial Estate Authority of Thailand, 2016) ดังนั้นเพื่อที่จะต่อสู้และแข่งขัน ตลอดจนเสริมสร้างความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมของไทยในระบบเศรษฐกิจโลกได้ ภาคอุตสาหกรรมไทยจึงจำเป็นต้องมุ่งแสวงหาแนวทางในการพัฒนาใหม่ๆ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth) ทั้งนี้ทิศทางการอุตสาหกรรมของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (Office of the National Economic and Social Development Board, 2015) ยังคงให้ความสำคัญกับการรักษาฐานอุตสาหกรรมเดิมที่สร้างรายได้จำนวนมากให้กับประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมยาง อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมปิโตรเคมีหรือพลาสติกอุตสาหกรรมเอ

ทานอลและไบโอดีเซล อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ พร้อมกับมุ่งเน้นส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ที่มีศักยภาพและจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ หรือเรียกว่าอุตสาหกรรมใหม่แห่งอนาคตหรืออุตสาหกรรมคลื่นลูกใหม่ (New S-curve) ประกอบด้วย 5 ประเภท ได้แก่ อุตสาหกรรมพลังงานสะอาด อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ อุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพ อุตสาหกรรมอากาศยาน และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Industrial Estate Authority of Thailand, 2016)

จากรายงานของ IMD World Competitiveness Yearbook 2012 ระบุว่าประเทศไทยมีขีดความสามารถทางการแข่งขันอยู่ในอันดับที่ 30 ของโลก และอยู่ในอันดับที่ 3 ในกลุ่มประเทศอาเซียน รองจากประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดี และมีโอกาสที่จะพัฒนาให้เป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการแข่งขันเพื่อรองรับความต้องการที่มีแนวโน้มการเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยมีแนวโน้มเป็นบวกในระดับหนึ่งในปีอย่างต่อเนื่องกัน (IMD World Competitiveness Center, 2017)

ตารางที่ 1 แสดงมูลค่าตลาด จำแนกตามประเภทของอุตสาหกรรมแห่งอนาคต พ.ศ. 2555-2556

อุตสาหกรรมแห่งอนาคต	มูลค่าของอุตสาหกรรม(ล้านบาท)		ร้อยละของการเปลี่ยนแปลง
	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	
1. อุตสาหกรรมพลังงานสะอาด	4,169,231	4,212,362	1.05
2. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ	210,000	210,000	-
3. อุตสาหกรรมไบโอพลาสติก	190,700	200,000	5.26
4. อุตสาหกรรมอากาศยาน	142,241	137,224	-3.52
5. อุตสาหกรรมสร้างสรรค์	151,558	229,445	51.66

Source: Adapted from Plastics Institute of Thailand, 2013; Piemsomboon, 2016; Industrial Estate Authority of Thailand, 2014; Industry Update 19th March 2015: ASIN PLUS SECURITIES, 2016.

ตารางที่ 1 แสดงมูลค่าตลาด จำแนกตามประเภทของอุตสาหกรรมใหม่แห่งอนาคตหรืออุตสาหกรรมคลื่นลูกใหม่ (New S-Curve) ในพ.ศ. 2555 - 2556 ซึ่งให้เห็นว่า อุตสาหกรรมพลังงานสะอาด จัดเป็น 1 ใน 5 ของอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่มีความสำคัญเนื่องจากพลังงานส่วนใหญ่ที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน คือ

พลังงานสิ้นเปลืองที่นับวันจะสูญเปล่าหมดไป ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาและผลิตพลังงานทดแทนหรือพลังงานหมุนเวียนที่ได้จากธรรมชาติเพื่อนำมาใช้ เช่น แสงอาทิตย์ ลม น้ำ หรือพลังงานที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น พลังงานชีวมวล ซึ่งการผลิตพลังงานเหล่านี้

นอกจากจะช่วยลดการใช้พลังงานสิ้นเปลืองได้แล้ว ยังเป็นพลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมนุษย์ด้วย

ในขณะที่อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่มีความน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะนอกจากพฤติกรรมที่ใส่ใจในสุขภาพของคนรุ่นใหม่แล้ว องค์การสหประชาชาติยังประเมินสถานการณ์ไว้ว่าในช่วง พ.ศ. 2544-2643 นับเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ นั้นหมายถึงการมีประชากรที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป มากกว่าร้อยละ 10 ของจำนวนประชากรทั่วโลก (Office of the National Economic and Social Development Board, 2015) ทำให้สินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุและเกี่ยวข้องกับสุขภาพทุกด้าน จะเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและมีความต้องการสูงอย่างต่อเนื่อง

สำหรับอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพ ถือเป็นอุตสาหกรรมคลื่นลูกใหม่ (New S-Curve) ที่มีศักยภาพในการสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต เนื่องจากความพร้อมในด้านวัตถุดิบทางการเกษตรของประเทศไทย ซึ่งในปัจจุบันมีการส่งออกพืชผลทางการเกษตร ในรูปของวัตถุดิบหรือการแปรรูปขั้นต้นที่มีราคาถูกลง อีกทั้งยังมีความผันผวนด้านราคา แต่หากนำวัตถุดิบมาผลิตหรือแปรรูปเป็นไบโอพลาสติกหรือพลาสติกชีวภาพ ก็จะสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างรายได้จำนวนมากให้กับประเทศได้ ประกอบกับกระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นทั่วโลก ส่งผลให้ผู้บริโภคในยุคปัจจุบันคำนึงถึงการบริโภคผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าในอดีต ไบโอพลาสติกหรือพลาสติกชีวภาพที่ผลิตจากวัตถุดิบทางการเกษตรและสามารถย่อยสลายทางชีวภาพได้ จึงเป็นคำตอบสำคัญ ที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในยุคปัจจุบันและอนาคตได้เป็นอย่างดี (Keawmanee, 2015)

อุตสาหกรรมอากาศยานเป็นอีกหนึ่งอุตสาหกรรมที่น่าจับตามอง เนื่องจากการเดินทางและการขนส่งทางอากาศในปัจจุบันได้รับความนิยมมากขึ้น เป็นผลมาจากความสะดวก รวดเร็ว และต้นทุนค่าใช้จ่ายที่ถูกลง ด้วยสาเหตุเหล่านี้จึงส่งผลโดยตรงต่ออัตราการขยายตัวของธุรกิจการบิน แม้ว่าใน พ.ศ. 2555-2556 ตัวเลขมูลค่าตลาดจะหดตัวลง ร้อยละ 3.52 แต่มีการคาดการณ์ว่าใน 20 ปีข้างหน้า จำนวนเครื่องบินโดยสารทั่วโลกที่มีอยู่ในปัจจุบันประมาณ 2 หมื่นลำจะเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าตัว หรือประมาณ 4 หมื่นลำ ดังนั้นหากสามารถจูงใจให้นักลงทุนหรือคู่ค้าทาง

ธุรกิจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมอากาศยานเข้ามาลงทุนในประเทศไทย หรือพัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการไทยให้ผ่านการรับรองคุณภาพการผลิตชิ้นส่วนอากาศยานได้ ก็จะสามารถสร้างโอกาสให้ประเทศในการเป็นฐานการผลิตใหญ่ให้กับอุตสาหกรรมการบินในอนาคต (Iron & Steel Intelligence Unit, 2016)

นอกจากนี้ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์เป็นอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มการเติบโตสูงอย่างต่อเนื่อง ใน พ.ศ. 2555-2556 ตัวเลขมูลค่าตลาดขยายตัวถึง ร้อยละ 51.66 ทั้งนี้เนื่องจากในอดีตความได้เปรียบทางการแข่งขันในด้านค่าจ้างแรงงานที่ถูกของประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงและจำเป็นต้องปรับตัว เป็นผลมาจากการที่ประเทศไทยมีคู่แข่งขึ้นโดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ เมียนมาร์ ลาว และกัมพูชา ที่มีค่าจ้างแรงงานถูกกว่าเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ด้วยเหตุนี้ประเทศไทยจึงได้ปรับเปลี่ยนจากประเทศที่เน้นการผลิตจากการใช้แรงงานมากแต่ราคาถูกเข้าสู่การแข่งขันด้วยแรงงานที่มีทักษะโดยมีการนำความคิดสร้างสรรค์ และทุนทางภูมิปัญญามาใช้ เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย นอกจากนี้ประเทศไทยยังมีความได้เปรียบอีกหลายประเทศในเรื่องของมรดกภูมิปัญญาทางทรัพยากรทางวัฒนธรรมและสังคมที่หลากหลาย (Phatluang, 2011) ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ร่วมกับนวัตกรรม เทคโนโลยี และความรู้สมัยใหม่ เพื่อใช้พัฒนาสินค้าและบริการให้มีเอกลักษณ์และมีความโดดเด่นเฉพาะตัวที่ประเทศอื่นๆ ไม่สามารถลอกเลียนแบบหรือยากต่อการลอกเลียนแบบได้ ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งอนาคตทั้ง 5 ประเภทนี้แบบบูรณาการความร่วมมือในลักษณะการเจรจาในการจับคู่ทางธุรกิจกับคู่ค้าในต่างประเทศที่เป็นตลาดที่มีความต้องการทำธุรกิจ กับประเทศไทยคือ ญี่ปุ่น การทำธุรกิจกับประเทศญี่ปุ่น ไม่ว่าจะเป็นการประกอบกิจการในประเทศญี่ปุ่น หรือ การร่วมทุนทำธุรกิจกับคนญี่ปุ่นในประเทศไทย ผู้ประกอบการที่สนใจควรจะต้องเรียนรู้ถึงพื้นฐานของประเทศญี่ปุ่น ไม่ว่าจะเป็นสภาพภูมิประเทศ เศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งวัฒนธรรมของคนญี่ปุ่น เพราะแต่ละประเทศย่อมมีวิธีการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกัน ปัจจุบันมีหน่วยงานของญี่ปุ่นในประเทศไทยหลายหน่วยงานที่ให้ข้อมูลด้านต่างๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้นกับผู้ประกอบการหรือบุคคลทั่วไปที่สนใจในการทำธุรกิจกับประเทศญี่ปุ่นซึ่งสามารถติดต่อขอรับความช่วยเหลือด้านข้อมูลและวิธีการ

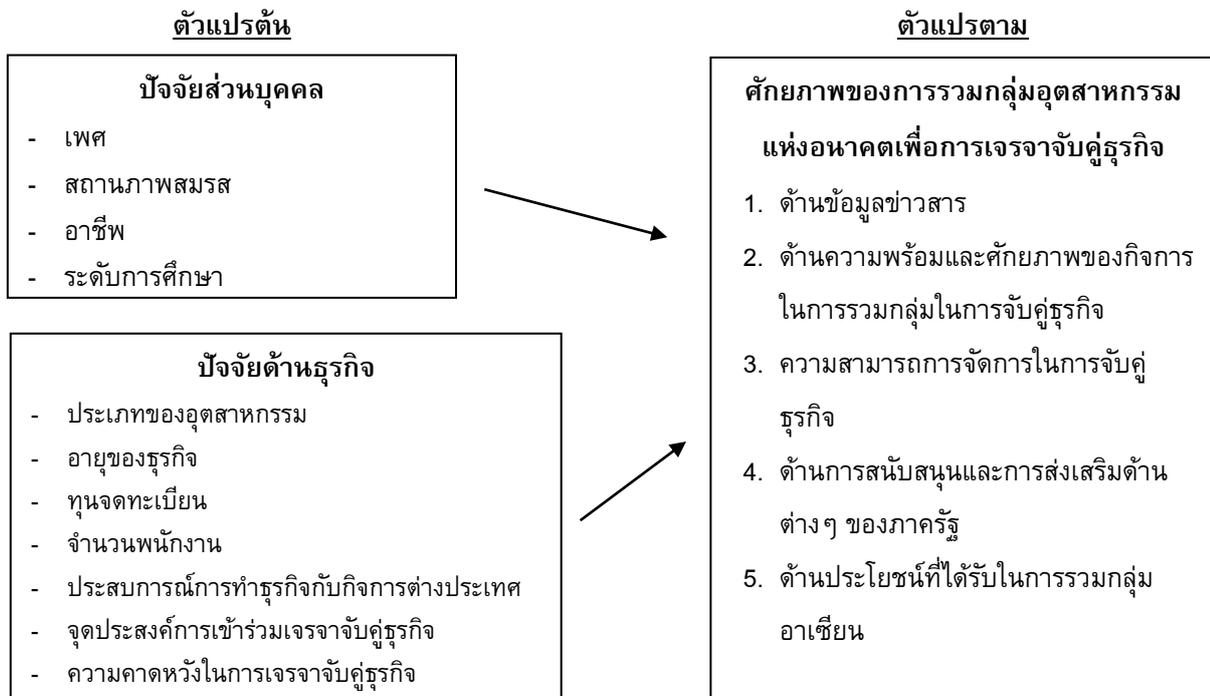
ดำเนินงานได้ อาทิ องค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศของญี่ปุ่น (Japan External Trade Organization) หรือ เจโทร กรุงเทพฯ องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (Japan International Cooperation Agency) หรือ JICA เป็นต้น

จากผลการสำรวจบริษัทญี่ปุ่นถึงการพิจารณาแหล่งลงทุนเพื่อขยายฐานการผลิตและขยายตลาดในปี 2556 พบว่า บริษัทญี่ปุ่นพิจารณาเลือกประเทศไทยเป็นอันดับที่ 2 สำหรับการขยายตลาด เป็นฐานการผลิต รวมถึงการวิจัยและพัฒนา ในขณะที่อินโดนีเซียและเวียดนามซึ่งมีความน่าสนใจเป็นลำดับที่ 3 และ 4 ตามลำดับนั้นจะเน้นลงทุนเพื่อขยายตลาดและฐานการผลิตเป็นสำคัญ ปัจจัยเหล่านี้จะเป็นการส่งเสริมและพัฒนา

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแห่งอนาคตของไทยให้สามารถผลิตและบริการของประเทศไทยมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย คือ

1. เพื่อศึกษาศักยภาพของการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมแห่งอนาคตในการเจรจาจับคู่ธุรกิจ
2. เพื่อเปรียบเทียบศักยภาพของการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมแห่งอนาคตในการเจรจาจับคู่ธุรกิจจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การจับคู่เจรจาธุรกิจทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ (Business Matching) เป็นการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจทางหนึ่ง (Collaboration) จนกระทั่งเกิดการซื้อขายระหว่างกัน โดยส่งเสริมให้ผู้ที่ทำธุรกิจมีศักยภาพพร้อมที่จะขยายตลาดในต่างประเทศ และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ เพราะฉะนั้นการจับคู่เจรจาธุรกิจจึงเป็นกิจกรรมทางธุรกิจที่สำคัญของการ

เริ่มต้นและขยายโอกาสทางธุรกิจ และการที่จะช่วยให้การจับคู่เจรจาธุรกิจสำเร็จนั้น ต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายด้าน ได้แก่ ความเข้าใจในวัฒนธรรมการเจรจา โดยเน้นที่ความเข้าใจในวัฒนธรรมของคู่เจรจาที่อาจจะเป็นคู่ค้าในอนาคต เช่น การทักทาย มารยาทและการสื่อสารด้านต่างๆ สัญลักษณ์ สี หรือ ภาษาท่าทางที่ใช้ประกอบการเจรจา ตลอดจนเข้าใจในกระบวนการจับคู่เจรจาธุรกิจ (Satitthammajit, 2016; Watanasak, 2016)

ในพ.ศ. 2558 ได้มีการให้บริการเว็บไซต์จับคู่ธุรกิจระหว่างประเทศซึ่งสอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างเป็นทางการ ทั้งนี้ ผู้ประกอบการที่เป็นสมาชิกสามารถเข้าไปค้นหาข้อมูลเชิงลึกของผู้ซื้อและผู้ขายผ่านทางระบบออนไลน์ รวมถึงการส่งข้อความโต้ตอบในการเจรจาธุรกิจได้โดยตรงบนเว็บไซต์ โดยไม่ต้องผ่านตัวกลาง ทั้งยังสามารถขอรับคำปรึกษาและข้อมูลจากธนาคารในการทำธุรกิจระหว่างประเทศ รวมทั้งวิธีการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน ระบบนี้ช่วยสนับสนุนให้ธุรกิจของผู้ประกอบการสามารถประสบความสำเร็จได้ และนับได้ว่า เว็บไซต์จับคู่ธุรกิจออนไลน์ถือเป็นโอกาสและช่องทางที่เหมาะสมช่องทางหนึ่งสำหรับนักธุรกิจไทย อีกทั้งยังมีระบบรักษาความปลอดภัยในการใช้งานด้วย (Digital Age, 2015)

แนวทางการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อการส่งเสริมการพัฒนาในอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่จัดเป็นดาวรุ่งของประเทศไทย 5 ประเภทได้แก่ อุตสาหกรรมพลังงานสะอาด อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ อุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพ อุตสาหกรรมอากาศยาน และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ พบว่าการศึกษาด้านการบริหารจัดการเพื่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมในการจับคู่ธุรกิจได้รับการส่งเสริมอย่างจริงจัง

Department of International Trade Promotion (2017) ได้ระบุถึงคำว่า ศักยภาพของการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมแห่งอนาคตในการจับคู่เจรจาธุรกิจ หมายถึงระดับความคิดเห็นหรือระดับการประเมินความสามารถตนเองของผู้ประกอบการในการเข้าร่วมมือกันในการจัดการเจรจาเพื่อการจับคู่เจรจาธุรกิจกับผู้ประกอบการของประเทศญี่ปุ่นแบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านข้อมูลข่าวสาร หมายถึงข้อมูลที่จำเป็นในการทำการจับคู่เจรจาธุรกิจ รวมถึงการได้รับและให้ข้อมูลข่าวสารของคู่เจรจาธุรกิจอย่างถูกต้องและครบถ้วน
2. ด้านความพร้อมและศักยภาพของกิจการในการรวมกลุ่มในการจับคู่เจรจาธุรกิจหมายถึง ความพร้อมของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมแห่งอนาคตของประเทศไทยด้านความรู้ที่จำเป็น ด้านบุคลากร ด้านเครือข่าย และด้านสื่อการขายในการทำการจับคู่เจรจาธุรกิจ
3. ด้านความสามารถในการจัดการในการจับคู่ธุรกิจหมายถึง ความสามารถในการดำเนินการของ

ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมแห่งอนาคตของประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วยความสามารถในด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านการจัดจำหน่าย และด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีผลต่อการบรรลุผลสำเร็จในการเจรจาจับคู่ธุรกิจตามที่คาดหวังไว้

4. ด้านการสนับสนุนและการส่งเสริมด้านต่างๆ ของภาครัฐในการรวมกลุ่มเพื่อจับคู่เจรจาธุรกิจหมายถึงบทบาทของภาครัฐในการสนับสนุนและส่งเสริมในการรวมกลุ่มเพื่อจับคู่เจรจาธุรกิจให้เกิดการพัฒนาธุรกิจ โดยมีการให้คำแนะนำจากหน่วยงานของรัฐบาลส่งเสริมด้านการเงิน การลงทุนด้านภาษีและด้านการนำเข้าส่งออกจากภาครัฐในการจับคู่เจรจาธุรกิจ และ

5. ด้านประโยชน์ที่ได้รับในการรวมกลุ่มอาเซียนหมายถึง ประโยชน์ที่ได้รับจากการเปิดเสรีการค้าและการบริการระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ทำให้เกิดการลงทุน การเคลื่อนย้ายสินค้าและแรงงานอย่างเสรี ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมแห่งอนาคตได้รับการส่งเสริมในด้านการจับคู่เจรจาธุรกิจ รวมทั้งได้รับประโยชน์ในด้านการลงทุน และการหาลูกค้าใหม่จากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสำรวจแบบสำมะโนประชากร โดยประชากรที่สนใจการศึกษาในการวิจัยนี้ คือกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมแห่งอนาคตของประเทศไทยได้เข้าร่วมการจับคู่เจรจาธุรกิจที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น โดยผ่านการอบรมความรู้และทักษะในการรวมกลุ่มเพื่อการจับคู่ธุรกิจในช่วงระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึง เมษายน พ.ศ. 2559 จำนวน 17 คน จากกิจการที่เข้าร่วม 20 คนคิดเป็นร้อยละ 87 จาก 4 ประเภทอุตสาหกรรมแห่งอนาคต ยกเว้น อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เพราะไม่ได้เข้าร่วมอบรม จึงนับได้ว่าเทียบเท่ากับประชากร การวิจัยนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) ที่มีความเชื่อมั่นสูงโดยการหาค่าความสอดคล้องภายในทุกข้อคำถามและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 5 ด้าน คือด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านความพร้อมและศักยภาพของกิจการในการรวมกลุ่มในการจับคู่ธุรกิจ ด้านความสามารถการจัดการในการจับคู่ธุรกิจ ด้านการสนับสนุนและการส่งเสริมด้านต่างๆ ของภาครัฐ และด้านประโยชน์ที่ได้รับในการรวมกลุ่มอาเซียน

คือ ค่าสัมประสิทธิ์ ครอนบาชอัลฟา เท่ากับ .79 .83 .80 .81 และ .85 ตามลำดับ ซึ่งค่าเหล่านี้มีค่าสูงกว่าเกณฑ์ค่าอัลฟาที่ยอมรับได้ที่กำหนดว่าควรจะมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.70 (Nunnally, 1978 อ้างถึงใน Soonthonsmai, 2014, p. 82) วิธีการวิเคราะห์ ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ความถี่ ร้อยละ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษา และการอภิปรายผล

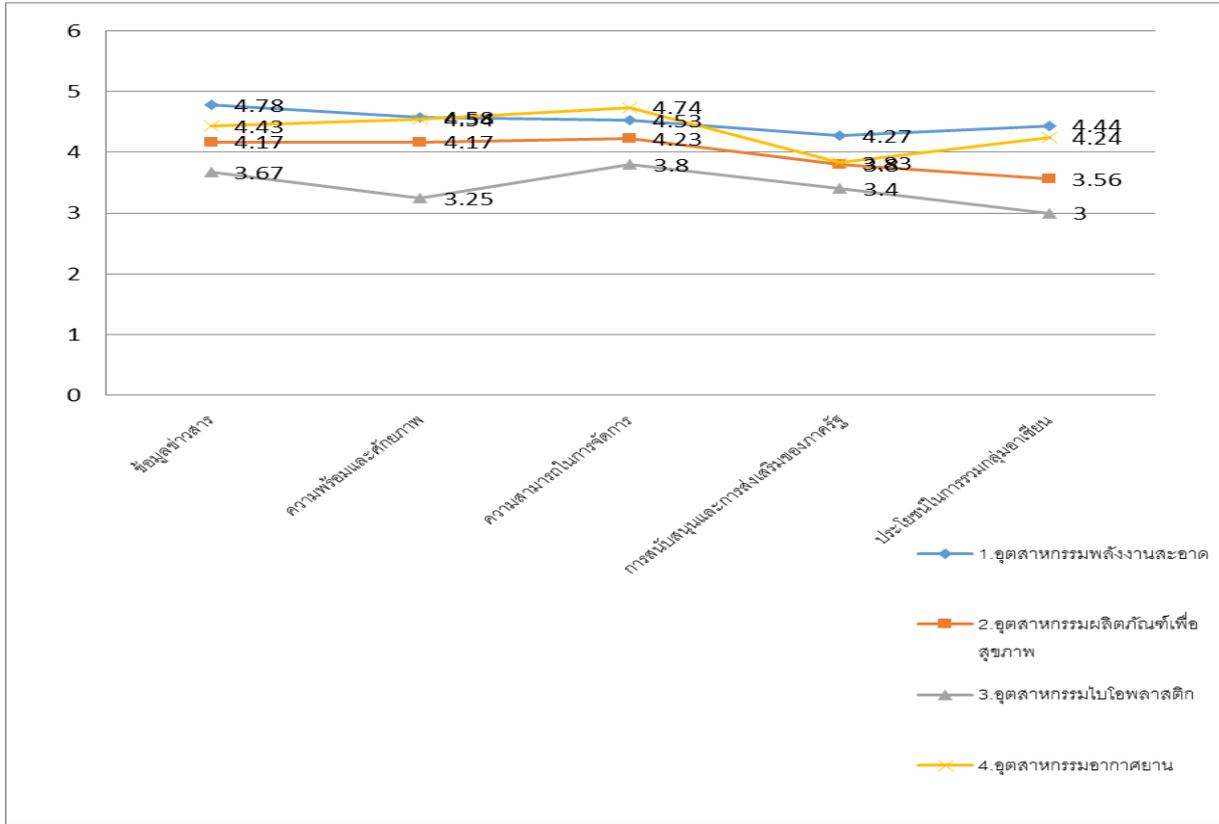
การวิจัยเรื่อง ศักยภาพของการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมใหม่แห่งอนาคตของไทยในการจับคู่เจรจาธุรกิจ สามารถสรุปและอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

สำหรับข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านธุรกิจของผู้ประกอบการพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย สถานภาพสมรส อายุระหว่าง 26-40 ปี และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีผู้ประกอบการส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจประเภทอุตสาหกรรมอากาศยาน อายุของธุรกิจ 9-15 ปี มีทุนจดทะเบียนของธุรกิจมากกว่า 5 ล้านบาท โดยทั้งหมดไม่มีหุ้นส่วนร่วมทุนกับต่างประเทศ ในการประกอบธุรกิจส่วนใหญ่เน้นการแข่งขันในด้านคุณภาพ มีจำนวนพนักงานไม่เกิน 50 คน ส่วนใหญ่เคยมีการซื้อขายร่วมกันกับธุรกิจอื่น แต่ไม่เคยเข้าร่วมการจับคู่เจรจาธุรกิจมาก่อน โดยจุดประสงค์ในการเข้าร่วมการจับคู่เจรจาธุรกิจในครั้งนี้เพื่อให้เกิดการขยายธุรกิจ และส่วนใหญ่ผู้ประกอบการแต่ละรายคาดหวังว่าการทำธุรกิจกับคู่ค้าในปี(ครั้ง)นี้จะมีมูลค่ามากกว่า 6 ล้านบาท

ผลการศึกษาและการอภิปรายผลตามลำดับวัตถุประสงค์ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาศักยภาพของการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมแห่งอนาคตในการเจรจาจับคู่ธุรกิจ พบว่า **ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่เข้าร่วมการจับคู่เจรจาธุรกิจ** ส่วนใหญ่มีศักยภาพด้านความสามารถการจัดการในการจับคู่ธุรกิจ มากกว่าด้านอื่นๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 สำหรับด้านที่มีศักยภาพน้อยที่สุดคือ ด้านการสนับสนุนและการส่งเสริมด้านต่าง ๆ ของภาครัฐ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 ดังภาพที่ 2 ผลการค้นพบสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yunut (2013) และ Yunsangya & Siriprasertchok (2013) ที่พบว่า สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดคณะผู้แทนการค้าภาคเหนือไปเจรจาการค้าในต่างประเทศของสำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านการเมืองได้แก่ โครงการและนโยบายของภาครัฐที่บริหารประเทศไม่ส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการส่งออกรายย่อยของไทย ทำให้ผู้ประกอบการส่งออกไม่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ สำหรับรัฐบาลที่บริหารประเทศมีการปรับเปลี่ยนผู้รับผิดชอบในแต่ละกระทรวงบ่อยครั้ง ส่งผลให้โครงการและกิจกรรมต่างๆ ที่ดำเนินการอยู่นั้นขาดความต่อเนื่องและโครงสร้างระบบการเมืองของไทยมีความซับซ้อนและมีหลายหน่วยงานที่รับผิดชอบในเรื่องเดียวกันและทำงานซ้ำซ้อนและมักไม่ประสานงานกัน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบศักยภาพของการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมแห่งอนาคตในการเจรจาจับคู่ธุรกิจจำแนกตามอุตสาหกรรม

ภาพที่ 2 ค่าเฉลี่ยศักยภาพในการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมแห่งอนาคตเพื่อการเจรจาจับคู่ธุรกิจ จำแนกตามอุตสาหกรรม

พบว่าผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมพลังงานสะอาดมีศักยภาพของการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมแห่งอนาคตในการเจรจาจับคู่ธุรกิจในด้านข้อมูลข่าวสารมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 สำหรับด้านที่มีศักยภาพน้อยที่สุดทั้งของอุตสาหกรรมพลังงานสะอาดและอากาศยานคือ ด้านการสนับสนุนและการส่งเสริมด้านต่าง ๆ ของภาครัฐ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 และ 3.87 ตามลำดับ ดังภาพที่ 2 ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kowitkanit (2014) ที่พบว่า ปัญหาที่สำคัญมากที่สุดได้แก่ ปัญหาเรื่องการส่งเสริมการลงทุนของภาครัฐที่ยังไม่มีความชัดเจน ขาดการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการลงทุนมีน้อยอีกทั้งไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอากาศยาน อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพและอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพ มีศักยภาพในการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมแห่งอนาคตเพื่อการเจรจาจับคู่ธุรกิจในด้านความสามารถในการจัดการในการจับคู่ธุรกิจมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 4.17 และ 3.80 ตามลำดับ

สำหรับอุตสาหกรรม 2 ประเภทคืออุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพและอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพ มีศักยภาพในการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมแห่งอนาคตเพื่อการเจรจาจับคู่ธุรกิจน้อยที่สุดคือด้านประโยชน์ที่ได้รับในการรวมกลุ่มอาเซียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 และ 3.00 ตามลำดับ ในขณะที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอากาศยานมีศักยภาพในการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมแห่งอนาคตเพื่อการเจรจาจับคู่ธุรกิจมากด้านประโยชน์ที่ได้รับในการรวมกลุ่มอาเซียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของPattanayanon (2013) ที่พบว่า การเปิดเสรีการค้าอาเซียนสำหรับสินค้าและบริการ 12 สาขานั้น จะส่งผลกระทบต่อธุรกิจนำเที่ยวและบริการเป็นหลักและสามารถเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมอากาศยาน จึงไม่ส่งผลต่ออุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ และประเภทอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพดังกล่าว ผลการศึกษานี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yunut (2013) ที่พบว่าสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นอุปสรรคต่อการเจรจาการค้าในต่างประเทศด้านคู่แข่งชั้นของแถบบางประเทศในอาเซียนที่มีอัตราค่าจ้างแรงงานถูก

กว่าประเทศไทย ส่งผลให้นักลงทุนอาจย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศที่มีค่าจ้างแรงงานถูกกว่า และกระทบต่อต้นทุนของผู้ประกอบการจากการเปิดการค้าเสรีอาเซียน ซึ่งพบว่า พ.ศ. 2559 แรงงานต่างชาติอาจกลับประเทศของตนและส่งผลให้ภาคการผลิตในอุตสาหกรรมของประเทศไทยที่ใช้แรงงานต่างชาติต้องได้รับผลกระทบซึ่งคาดว่าจะอาจเป็นผลกระทบระยะปรับตัวในช่วงเวลาสั้นๆ ไม่เกิน 2-3 ปี แต่กลับส่งผลทางบวกโดยตรงต่ออุตสาหกรรมอากาศยานและอาจส่งผลทางบวกโดยอ้อมต่ออุตสาหกรรมแห่งอนาคตของไทยในระยะยาว

นอกจากนี้ ผลการศึกษานี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Denkaew (2013) ที่พบว่า การเปิดเสรีทางการค้าอาเซียนมีอิทธิพลในด้านการพัฒนาองค์กรเป็นอย่างมาก เนื่องจากทำให้เกิดการพัฒนาองค์กรในด้านทุนมนุษย์ การผลิต การตลาด และระบบการทำงานภายใต้รูปแบบการจัดการธุรกิจใหม่ๆ (New and Modern Business Model) และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Seubsak (2005) ที่พบว่า การจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนจะช่วยลดภาษีสินค้าประเภทวัตถุดิบและชิ้นส่วนการผลิต ลดต้นทุนการผลิต ซึ่งจะทำให้การผลิตในกลุ่มเขตการค้าเสรีมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยยังเป็นการขยายตลาดเป้าหมายให้เติบโตมากขึ้นด้วย ซึ่งทำให้ตลาดของอุตสาหกรรมแห่งอนาคต ทั้ง 4 ประเภทขยายและเติบโตเพิ่มขึ้น โดยอุตสาหกรรมพลังงานสะอาด อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ และอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพมักใช้แรงงานไม่มากนักแต่อาศัยผู้เชี่ยวชาญในกระบวนการผลิตที่อาศัยเทคโนโลยีเป็นหลัก (Khanjana, Siwathepdech, & Soonthonchai, 2012) และอุตสาหกรรมอากาศยานสามารถรองรับความต้องการของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวจากการเปิดการค้าเสรีในกลุ่มอาเซียน

ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหา จากผลการศึกษานี้สามารถเสนอแนะและการประยุกต์ใช้ได้ดังนี้

1. ด้วยผลการศึกษาพบว่า การส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐต่อกลุ่มอุตสาหกรรมใหม่แห่งอนาคตมีในระดับน้อย ดังนั้นการเจรจาจับคู่ธุรกิจจำแนกตามอุตสาหกรรมนี้ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แสดงบทบาทในการริเริ่มให้เกิดธุรกรรมอย่างจริงจังแล้ว ภาครัฐโดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ ได้แก่ กรม

เจรจาการค้าระหว่างประเทศ ควรทำหน้าที่สานต่อเพื่อจัดหาสื่อหรือตัวแทนที่มีอยู่เดิมหรือตั้งขึ้นมาใหม่ในการติดต่อประสานงานระหว่างธุรกิจที่ติดต่อกันทั้งในและต่างประเทศ ที่อยู่ระหว่างและที่สามารถตกลงทางการค้าเรียบร้อยแล้วโดยอาจรวบรวมและจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับการเจรจาการค้าแบบจับคู่ธุรกิจ และสามารถนำข้อมูลไปใช้วิเคราะห์เพื่อพัฒนาแนวคิดทางธุรกิจ (Business Idea) และสามารถกระจายข้อมูลข่าวสารทางสื่อสังคมออนไลน์ ได้แก่ Webpage หรือ Facebook หรือจัดทำเป็นรูปแบบบริษัทซึ่งทำงานเป็นสื่อกลางการเจรจาติดต่อระหว่างธุรกิจต่างๆ รวมทั้งเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ประสานงานและดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ เพื่อพัฒนาเครือข่ายผู้ประกอบการธุรกิจระหว่างประเทศ โดยให้ข้อมูลเชิงลึกกับผู้ประกอบการในไทย และการบริหารความสัมพันธ์กับผู้ประกอบการและหน่วยงานเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

2. ประเทศไทยในฐานะผู้นำด้านการผลิตของอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพที่มีศักยภาพในการเป็นผู้ผลิตบรรจุภัณฑ์หรือเม็ดพลาสติกชีวภาพเพื่อส่งออกไปขายยังตลาดโลก โดยการที่ประเทศไทยจะมีอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพที่มีความแข็งแกร่งได้อย่างยั่งยืน จะต้องได้รับความช่วยเหลือจากภาครัฐในการกำหนดมาตรการทางภาษีและด้านกฎหมาย เพื่อส่งเสริมการลงทุนและการผลิตและยังจำเป็นต้องมีการพัฒนาสร้างสาธารณูปโภคที่จำเป็นจากอุตสาหกรรมพลังงานสะอาด ควบคู่กับการวิจัยและพัฒนาโดยการเชื่อมโยงของระบบห่วงโซ่อุปทาน อาทิ อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพสามารถใช้บรรจุภัณฑ์ที่ผลิตจากอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพ และใช้พลังงานจากอุตสาหกรรมพลังงานสะอาด เป็นวงจรไป อีกทั้งอุตสาหกรรมพลังงานสะอาดใช้ขยะจากอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพ และอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ เป็นการสนับสนุนซึ่งกันและกัน

3. สำหรับผลการศึกษาจากอุตสาหกรรมพลังงานสะอาดที่พบว่า ศักยภาพด้านที่น้อยที่สุดคือ การสนับสนุนและการส่งเสริมจากภาครัฐ ดังนั้นภาครัฐและภาคเอกชนควรร่วมมือกันกำหนดเป็นนโยบายเพื่อรณรงค์การลดโลกร้อนอย่างจริงจังและต่อเนื่องในทุกระดับเพื่อสะท้อนผลกระทบที่รุนแรงอันเกิดจากสภาวะโลกร้อนนี้ แม้ว่าในปัจจุบันได้ปลูกกระแสนิยมให้ประชากรทั่วไปช่วยกันใช้สินค้าต่างๆ ในการอุปโภคบริโภคซึ่งเป็นมิตรต่อ

สิ่งแวดล้อมมากขึ้นหรือมีกระบวนการจัดการขยะพลาสติกสำหรับประเทศที่พัฒนาแล้ว แต่สำหรับประเทศที่มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลางเช่นประเทศไทย จำนวนผู้บริโภคที่ใช้ผลิตภัณฑ์พลาสติกชีวภาพอาจยังมีน้อย เนื่องจากผลิตภัณฑ์มีราคาค่อนข้างสูงและลูกค้ายังไม่เห็นคล้อยตามอย่างจริงจัง กระแสการรักษาสิ่งแวดล้อมและการลดภาวะโลกร้อน จึงควรมีการพัฒนาและจัดตั้งเครือข่ายอุตสาหกรรมแห่งอนาคตเพื่อสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว

4. ถึงแม้ว่าในปัจจุบัน ผู้ประกอบการจะมีศักยภาพในการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมแห่งอนาคตเพื่อการเจรจาจับคู่ธุรกิจแตกต่างกับตามประเภทอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแห่งอนาคตควรให้ความสำคัญในด้านการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพราะสภาวะแวดล้อมภายนอกของอุตสาหกรรมแห่งอนาคตมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วมาก โดยแนวทางหนึ่งในนั้นคือการใช้ทุนทางวัฒนธรรมและทางสังคมได้แก่ ภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อสร้างให้เกิดความแตกต่าง และความมีเอกลักษณ์ของสินค้าและบริการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันได้อย่างเหมาะสม

5. ด้วยผลการศึกษาชี้ชัดว่า อุตสาหกรรม 2 ใน 4 ได้รับประโยชน์จากการรวมกลุ่มอาเซียนน้อย ดังนั้นสิ่งที่ผู้ประกอบการไทยควรเตรียมพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์การลงทุนดังกล่าว คือการพัฒนาความรู้ความสามารถและประสานความร่วมมือกับนักลงทุนญี่ปุ่น รวมถึงการพัฒนาธุรกิจภายในภูมิภาคอาเซียน โดยผู้ประกอบการไทยสามารถใช้ความรู้และความเชี่ยวชาญในภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงเป็นจุดขาย และใช้จุดแข็งดังกล่าวในการร่วมทุนกับผู้ประกอบการญี่ปุ่นทั้งในประเทศไทยเอง

และภายในภูมิภาค นอกจากนี้ ผู้ประกอบการไทยควรพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าหรือบริการของตนให้มีมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้นด้วยการลงทุนในการวิจัยและพัฒนาเพิ่มเติม เพื่อหลีกเลี่ยงความท้าทายที่จะถูกประเทศเพื่อนบ้านแย่งส่วนแบ่งตลาดในสินค้าหรือบริการที่เน้นการใช้แรงงานจำนวนมาก

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป มีดังนี้

1. ควรนำข้อมูลการพัฒนาในส่วนของอุตสาหกรรมแห่งอนาคตด้านต่าง ๆ มาจัดทำให้เป็นระบบเพื่อให้เป็นข้อมูลที่ทันสมัย เป็นปัจจุบัน เพื่อประโยชน์ต่อการวางแผนและดำเนินกลยุทธ์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมแห่งอนาคตได้อย่างเหมาะสมทันเหตุการณ์ เนื่องจากเทคโนโลยีและระบบการทำงานต่าง ๆ มีการพัฒนาที่รวดเร็ว ส่งผลให้ข้อมูลเปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่อง

2. ควรศึกษาวิจัยผลกระทบของการจับคู่เจรจาธุรกิจในการเปิดประชาคมอาเซียนที่มีผลต่อภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตอื่น ๆ ที่เรียกว่า ภาคอุตสาหกรรมแรกเริ่มแห่งอนาคต (The First S-Curve) เพื่อให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมนี้ สามารถนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการปรับตัวหรือใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมของตน

3. ควรศึกษาความเป็นไปได้ในการทำงานร่วมกันในรูปแบบอื่น ๆ ได้แก่ การทำงานร่วมกันแบบเครือข่าย (Networking) หรือการทำงานร่วมกันแบบเครือข่ายวิสาหกิจ (Clustering) และควรศึกษาผลการดำเนินงานเมื่อมีการทำงานร่วมกันเพื่อการเจรจาจับคู่ธุรกิจหรือรวมกลุ่มในรูปแบบต่างๆ ในระยะยาวด้วย

เอกสารอ้างอิง

ASIN PLUS SECURITIES : Industry Update (2016). *Alternative Energy*. Retrieved from http://inv3.asiaplus.co.th/web_research/doc/2015/03/Energy_Alter_580319.pdf [in Thai]

Denkaew, R. (2013). *Knowledge, Understanding and Adaptation of Small and Medium Enterprises toward ASEAN Economic Community in Payao province*. [Master Thesis], School of Business

Administration, Rajchaphat Chiangrai university, Chiangrai. [in Thai]

Department of International Trade Promotion. (2017). *Summary Report of Government Action Plan in the fiscal year 2017*. Retrieved from http://ditp.go.th/ewt_dl_link.php?nid=14197&filename=strategy. [in Thai]

Digital Age. (2015). *Trend in The New Business negotiation through online for Japan*. Retrieved from

- <http://www.digitalagemag.com/> เทรนด์การ
เจรจาธุรกิจใหม่ใช้ออนไลน์เข้าสู่ประเทศญี่ปุ่น
[in Thai]
- IMD World Competitiveness Center. (2017).
*IMD World Competitiveness Yearbook
2017*. Retrieved from
[http://www.imd.org/globalassets/wcc/docs
/release-2017/2017-
wprld_competitiveness_ranking.pdf](http://www.imd.org/globalassets/wcc/docs/release-2017/2017-wprld_competitiveness_ranking.pdf)
- Industrial Estate Authority of Thailand. (2014).
Annual Report 2014. Retrieved from
[http://www.ieat.go.th/assets/uploads/cms/f
ile/201508281511471532613118.pdf](http://www.ieat.go.th/assets/uploads/cms/file/201508281511471532613118.pdf) [in
Thai]
- Industrial Estate Authority of Thailand. (2016).
*IEAT: Thailand Potentiality for the
Production base of Aerospace Parts*.
Retrieved from
[http://www.ieat.go.th/assets/uploads/cms/f
ile/201508281511471532613118.pdf](http://www.ieat.go.th/assets/uploads/cms/file/201508281511471532613118.pdf) [in
Thai]
- Iron & Steel Intelligence Unit. (2016). Plastics
foresight, *The world of plastics magazine*,
12(1), 13-18. [in Thai]
- Keawmanee, P. (2015). *An Analysis of Entering
the Bioplastic Industry*. [Master Thesis],
School of Management Sciences,
Sukhothai Thammathirat Open university,
Nonthaburi. [in Thai]
- Khanjana, T., Siwathepdech, J., & Soonthonchai,
S. (2012). *Application of Cleaner
Technology in a Carbonated Soft Drink
Plant*. in The 2nd STOU Graduate
Research Conference (pp. 1-10).
Nonthaburi, Sukhothai Thammathirat
Open University. [in Thai]
- Kowitkanit, P. (2014). Achievement To
Promoting Small and Medium Enterprises
of Computer Software Sector. [Doctorate
Dissertation], School of Public Policy and
Management, Kasembundit university,
Bangkok. [in Thai]
- Office of the National Economic and Social
Development Board. (2015). *Directions of
12th Master plan of the National
Economic and Social Development*.
Retrieved from
[http://www.nesdb.go.th/article_attach/Boo
k_plan12.pdf](http://www.nesdb.go.th/article_attach/Book_plan12.pdf) [in Thai]
- Pattanayanon, P. (2013). Impact of Free trade for
Service Industry on Tour operators and
Agencies in Thailand. *Journal of
Marketing and Management*, 2(1). 48-59.
- Phatluang, K. (2011). *Innovation in Creative
Industry: A case study of the comparison
of Community enterprises in Thailand
Cultural Heritage Industry*. Research
Report, The Chamber of Commerce
University. [in Thai]
- Piemsomboon, T. (2016). *Thailand to achieve for
being the Hub of Regional Aircrafts
maintenance: An Opportunities and
Challenges from ASEAN regional aircraft
industry growth*. Retrieved from
[http://www.hooninside.com/news-
detail.php?id=243991](http://www.hooninside.com/news-detail.php?id=243991) [in Thai]
- Satitthammajit, K. (2016). *Business Matching:
The Success Model to enter the Chinese
Market*. Retrieved from
[http://www.mfa.go.th/business/th/articles/
88/14422-Business-Matching:-สูตรสำเร็จในการ
บุกเบิกตลาดจีน?.html](http://www.mfa.go.th/business/th/articles/88/14422-Business-Matching:-สูตรสำเร็จในการบุกเบิกตลาดจีน?.html) [in Thai]
- Seubsak, S. (2005). *Impact of Direct Investment of
Thailand in ASEAN Economic
Community*. Office of Academic Service
and Information Technology, Rajchaphat
Pranakorn university. [in Thai]
- Soonthonsmai, V. (2014). *Marketing Research
and Marketing Information System*.
Bangkok: Thai-Japan Association Press.
[in Thai]
- Watanasak, K. (2016). *Business Negotiation*.
Retrieved from
[http://www.bu.ac.th/knowledgecenter/exe
cutive_journal/jan_mar_10/pdf/74-79.pdf](http://www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/jan_mar_10/pdf/74-79.pdf)
[in Thai]
- Yunsangya, P. & Siriprasertchok, R. (2013).
*Problems and Needs for Government
supports to develop Potential of Small and
Medium Enterprises in Puapan,
Democracy People Republic of Loa*.
[Master Thesis], Graduate School of
Public Administration, Burapha
university, Chonburi. [in Thai]
- Yunut, N. (2013). *Strategy for Trade
representatives from Northern region to
international trade negotiation of
International Trade Promotion Agency in
Chiangmai*. [Master Thesis], School of
Social Sciences, Chiangmai university,
Chiangmai. [in Thai]